

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318204945
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318204945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: D. I., nar. 1. 5. XXXX, B. XXX/XX, B., o zaplatenie 4937,07 eur s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/53/2018-59 zo dňa 30. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o lehote splatnosti, vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„ Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi 3 269,39 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 16.10.2018 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 90 eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškania s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 32,44% z celkových trov s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 502 odsek 1, § 503 odsek 2, § 504, § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“); § 52 odsek 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 odsek 1a 2, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. g) a písm. i), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 12. 11. 2018 na tunajší súd dňa 12. 11. 2018 žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie istiny 4760,35 eur, úroku 170,05 eur, úroku z omeškania 2,23 eur, poplatkov za poistenie 4,44 eur, ďalej úroku 10,90% ročne z istiny 4760,35

eur od 16. 10. 2018 do zaplattenia, úroku z omeškania 5% ročne z istiny 4760,35 eur a úrokov 170,05 eur od 16. 10. 2018 do zaplattenia a na náhradu trov konania.

4. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 4. 7. 2016 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXX a na jej základe žalovaným poskytol peňažné prostriedky vo výške 5800,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a to do 12. 6. 2024. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Uviedol, že zmluva obsahuje povinnú zákonnú náležitosť v zmysle §9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.. Počet a termíny splátok a istiny sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Údaje o poplatkoch a povinnosti ich úhrady boli zrejmé už v čase uzatvorenia zmluvy a sú uvedené v texte zmluvy. Ostatné poplatky sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Splátky a ich rozčlenenie sú uvedené v amortizačnej tabuľke, ktorú predkladá súdu. Bonita žalovaného bola overená pred poskytnutím úveru. V tomto smere poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 2. 2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23. 4. 2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17. 4. 2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23. 4. 2018 a 4Cdo/65/2018 zo dňa 26. 9. 2018.

5. Ďalej uviedol, že po vyčerpaní úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 15.10.2018 podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou - opakovaným upozornením zo dňa 13. 8. 2018. Napriek výzve, žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Ku dňu predčasného zosplatenia výška pohľadávky žalobcu predstavovala sumu 4937,07 eur a pozostávala z istiny vo výške 4760,35 eur, s tým, že do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu 1039,65 eur, nezaplatteného úroku vo výške 170,05 eur predstavujúceho dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, keď úroková sadzba bola vo výške 10,9 % ročne, z úrokov z omeškania vo výške 2,23 eur, keď každá omeškaná dlžná splátka bola odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, poplatkov v sume 60,- eur, ktoré si v konaní neuplatňuje, poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver v sume 4,44 eur. Mimo uvedených súm si žalobca v tomto konaní uplatnil aj úrok z istiny úveru a úrok z omeškania z istiny úveru a úroku z úveru, ako aj náhradu trov konania.

6. Súd I. inštancie po zistení skutkového stavu dospel k záveru, podľa ktorého žalovaný žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 4. 7. 2016 požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 8000,- eur s dobou splácania 8 rokov a to za účelom splattenia úveru poskytnutého žalobcom č. XXXXXX.

7. Žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 4.7.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX - Pôžička podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle článku 1., bodu 1.2. Zmluvy, banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru/splatenie záväzkov klienta, vo výške 5800,- eur. Úver sa dlžník zaviazal splatiť 96 anuitnými splátkami vo výške 90,70 eur mesačne, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 12. 7. 2016 a poslednej dňa 12. 6. 2024. Každá ďalšia splátka bola splatná k 12. dňu v kalendárnom mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola fixná 10,90 % ročne a to až do splatnosti celého úveru. Výška RPMN bola 13,35 %, priemerná hodnota RPMN bola 15,19 %. Celkovo sa dlžník zaviazal veriteľovi zaplatiť sumu 8997,20 eur. Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver bo vo výške 2,22 eur mesačne. Poplatok za poskytnutie úveru bol 290 eur s tým, že termín splatnosti poplatku za poskytnutie úveru bol v deň čerpania úveru, najneskôr do 3. 8. 2016.

8. Podľa článku 2., bod. 2.1. Zmluvy, klient sa zaväzuje riadne a včas splniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v úverovej zmluve, VOP a sadzobníku poplatkov.

9. Žalobca súdu predložil Všeobecné obchodné podmienky, účinné od 1.7.2016 a Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné od 1.7.2016. Podľa čl. 9 Všeobecných obchodných podmienok, účinných od 1.7.2016, banka poskytuje spotrebiteľské a iné úvery klientom vo všetkých segmentoch. Podmienkou poskytnutia úveru spotrebiteľovi nie je vedenie bežného účtu pre klienta bankou. Podmienky poskytovania úverov upravujú osobitné obchodné podmienky pre úvery poskytované klientom v príslušnom segmente.

10. Podľa Článku 2.2.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom žalobcu účinných od 1. 7. 2016, banka poskytuje úvery výlučne na základe písomnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi úver, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených a klientovi vzniká záväzok úver splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo.

11. Podľa čl. 2.8 písm. a), g) a n) v spojení s čl. 2.9.1. Obchodných podmienok pre úvery občanom, ak klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti alebo ak klient nesplatí akýkoľvek iný záväzok voči banke v lehote dlhšej ako 30 dní po dni splatnosti alebo ak klient napriek písomnému upozorneniu opakovane poruší ktorúkoľvek povinnosť zo zmluvy o úvere alebo porušenie bez zbytočného odkladu neodstráni ani po výzve, banka môže vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru.

12. V zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu - I. časť, účinných od 1.7.2016, zmluvná pokuta za omeškania splátky je 15 eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky po upozornení je 15 eur, výzva na splatenie úveru je 30 eur a pokuta za porušenie zmluvných povinností je 200,- eur. Opakovaným upozornením zo dňa 13. 8. 2018 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie omeškaných splátok sumy 97,74 eur a zmluvnej pokuty 15 eur a to do 18. 8. 2018 s poučením, že v opačnom prípade žalobca uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada žalovaného o zaplatenie celej svojej pohľadávky.

13. Listom označeným ako výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 15.10.2018 žalobca žalovanému oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to ani napriek opakovanej snahe zo strany žalobcu, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného na jeho zaplatenie najneskôr do 15. 10.2018. Dlh žalovaného k uvedenému dňu bol vo výške 4997,07 eur.

14. Z Prehľadov splácania vyplýva, že žalovaný do predčasného zosplatnenia uhradil žalobcovi sumu 2240,61 eur a po predčasnom zosplatnení uhradil sumu 0 eur.

15. Žalobca súdu predložil Stav omeškaných splátok na úvere, z ktorého vyplýva celková suma omeškaných splátok žalovaného ku dňu zosplatnenia vo výške 4930,40 eur.

16. Zo žalobcom predloženého Prepočtu zmluvných úrokov vyúčtovaný dlh žalovaného na úrokoch 170,05 eur a z Prepočtu úrokov z omeškania dlh žalovaného 2,23 eur. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že dňa 4. 7. 2016 uzatvoril so žalobcom úverovú zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver viac než 5000 eur, presnú sumu si nepamätá pre odstup času. Úver bol bezúčelový, teda boli mu poskytnuté finančné prostriedky na účet a tieto použil podľa vlastnej úvahy. V čase uzatvorenia zmluvy bol zamestnaný, mal pravidelný príjem a preto splácal úver v dohodnutých splátkach. V septembri 2018 prišiel o prácu a v splátkach nepokračoval, preto žalobca pristúpil k zosplatneniu zvyšku úveru. Po zosplatnení úveru žalobcovi neuhradil žiadne splátky. Žalovaný mal u žalobcu aj ďalší úver, ktorý už zaplatil.

17. Žalovaný je si vedomý svojho dlhu a chce ho splácať, momentálne však nemá dostatok finančných prostriedkov, aby svoj dlh vyrovnal naraz a preto žiadal o povolenie úhrady dlhu v splátkach po 90 eur mesačne. Poukázal na to, že je slobodný, ale žije s družkou, kde z tohto pomeru sa pred týždňom narodilo dieťa. Bývajú v mestskom byte, za ktorý uhrádzajú poplatky spojené s bývaním vo výške 200 eur. Ďalšie výdavky má na zakúpenie stravy, ošatenia, potrieb pre malé dieťa, mobil. Nevlastnia žiadne veci vyššej hodnoty. Jeho partnerka je na materskej dovolenke a dostáva rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Žalovaný je zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce a mesačne dostáva 270 eur, čo preukázal preložením výplatného lístka za mesiac apríl 2019.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú

neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5510,- eur (t.j. bez poplatku za poskytnutie úveru), ktorý sa žalovaný zaviazal splátiť v 96 splátkach po 90,70 eur mesačne a zároveň sa zaviazal platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,22 eurá mesačne. Zo strany žalobcu došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 15. 10. 2018. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 2240,61 eur.

20. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V súlade s ustanovením §11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok. Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

22. Podľa názoru súdu I. inštancie v zmluve je uvedená nesprávne aj výška RPMN a to v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN vo výške 13,35 % pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 13,92 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <http://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-psn.php#axzz4grmAyKl8>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 5800 eur, výšky splátky úveru 92,92 eur (90,70 eur + 2,22 eur), poplatku za poskytnutie úveru 290 eur, pri počte splátok 96, teda z údajov uvádzaných v zmluve priamo žalobcom, pričom iba tieto údaje boli tiež známe aj žalovanému v pozícii spotrebiteľa.

23. Do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočíta RPMN súd zahrnul aj náklady na doplnkové služby súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, nakoľko súd nemal za preukázané, žeby žalovaný mal možnosť voľby zmluvu podpísať bez takejto doplnkovej služby. Uzavretá zmluva nenasvedčuje, žeby žalovaný ako spotrebiteľ nemusel uzavrieť zmluvu o poistení a dostal by úver za rovnakých podmienok, pretože v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia.

24. Z daného vyplýva, že v zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu je nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa §11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmlúv tiež za následok, že takéto spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov, a to od počiatku aj z uvedeného dôvodu.

25. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 1 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si v konaní z dlžnej istiny úveru uplatnil aj nárok na úrok z úveru 10,9 % ročne odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd uvádza, že tento nárok by mu nebolo možné priznať aj z ďalšieho dôvodu. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo 146/98, ZSP 4/2000). Podľa názoru súdu I. inštancie veriteľ má nárok na zmluvný - obchodný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru poskytnutého na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere, stratil veriteľ právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo dlžníka k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie.

26. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

27. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 3269,39 eur (reálne poskytnutá suma titulom úveru 5510,- eur t.j. bez poplatku za poskytnutie úveru, mínus uhradené splátky žalovaného 2240,61 eur), teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalovaný sa do omeškania dostal dňom 16.10.2018, teda dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru. Výška úrokovej sadzby ECB k uvedenému dňu bola 0 %, výška zákonného úroku z omeškania bola teda 5 % ročne. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou vo výške 5 % ročne, súd v súlade s týmto jeho návrhom žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3269,39 eur od 16.10.2018 do zaplatenia celej dlžnej sumy. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 C.s.p.. V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania v rozsahu 32,44 % z trov konania, na ktoré by mal žalobca nárok pri plnom úspechu.

29. Žalovaný požiadal o povolenie úhrady dlhu v splátkach po 90 eur mesačne, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu dlhu naraz. V zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Avšak súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Po zhodnotení majetkovej, zárobkovej a sociálnej situácie žalovaného, ako aj vzhľadom na výšku priznanej sumy a vzhľadom na to, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, súd mu povolil uhradiť dlžnú sumu splátkami po 90 eur mesačne. Omeškaním čo i len jednej splátky však žalovaný stratí túto výhodu splátok.

30. Proti výroku o zamietnutí prevyšujúcej časti, v časti plnenia v splátkach a proti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. h) C.s.p., nesprávnym právnym posúdením veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a žalovaného zaviazže

uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1.2. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú aj obchodné podmienky banky. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov, vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Podľa názoru žalobcu znenie zákona o spotrebiteľskom úvere nevyžaduje rozčlenenie mesačnej splátky spotrebiteľského úveru na jednotlivé zložky dlhu osobitne s prislúchajúcimi dátumami splatnosťami. Má zato, že zmyslom a účelom právnej úpravy spotrebiteľských úverov je informovanosť spotrebiteľa zakladajúca sa na jednoznačnom vymedzení rozsahu svojho záväzku. Tento cieľ je naplnený aj bez toho, aby bol spotrebiteľ pri uzatvorení informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky, pokiaľ z ostatných ustanovení zmluvy musí byť rozsah záväzku priemernému spotrebiteľovi zrejmý. Poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a všeobecných súdov.

31. Výška, počet a termín splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmá už v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka a ktoré stanovujú kedy je ktorý poplatok splatný. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vydaný vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Článok 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Uvedeným výrokom Súdny dvor Európskej únie jednoznačne potvrdil, že banka na spôsob uvádzania týchto povinných náležitostí úverovej zmluvy nazerá správne a rozsah, v akom jednotlivé náležitosti uvádza, je pre spotrebiteľa postačujúci pre posúdenie rozsahu jeho záväzku. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky a zároveň štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať. Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

32. Vo svojom odvolaní žalobca namietal záver súdu prvej inštancie o tom, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedená RPMN. Odôvodnenie rozsudku len odkazom na kalkulačku zverejnenú na internete je nepresvedčivé. Žalobca má za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak zamietá nárok, avšak svoj názor súd nepodloží riadnou argumentáciou. Výpočet banky vychádza zo vzorca, ktorý zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, aj prípady, keď dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň, čo môže spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom uvedeným súdom I. inštancie.

33. K celkovej sume nákladov, nezapočítanie poistného žalobca uviedol, že má za to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (96) a výšky splátok (90,70 eur) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (290 eur), t. j. 8997,20 eur. Uvedené je v súlade s §2 ods. g) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť. Žalobca poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné, a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Povinnosť uzavrieť poistenie úveru nevyplýva zo zmluvy ani žiadneho iného dokumentu banky, nakoľko daná povinnosť neexistuje. Je len na rozhodnutí dlžníka, či poistenie uzavrie alebo nie. Súd do celkových nákladov započítaval aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a na základe uvedeného dospel k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne.

34. Žalobca namietal aj určenie lehoty na plnenie v splátkach, poukázal na ust. § 232 ods. 3 C.s.p. a uviedol, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 90,- EUR mesačne súd zapríčinil, že žalovaný bude istinu splácať takmer 4a pol roka. Na základe porušenia úverovej zmluvy bol tak žalovaný zo strany súdu „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť splácania úver mesačne vo výške mesačnej splátky dokonca nižšej ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve (90,70 eur). Súd tak svojím rozhodnutím de facto úplne poprel nielen účinky predčasného zosplatenia úveru, ale aj účel celého súdneho konania.

35. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

36. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

37. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

38. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správnej záveru v tom smere, že uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovaného ako dlžníka z úverovej zmluvy a že je namieste aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

39. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

40. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve o úvere absentujú/sú nesprávne uvedené náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že v Zmluve o úvere sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a to konkrétne výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. V zmysle ustanovenia § 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch sú ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. V zmysle ustanovenia § 19 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Ostatné náklady sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Výpočet RPMN teda okrem iného ovplyvňuje aj výška poskytnutého úveru, či poplatky/náklady za služby spojené s úverom, ktoré neboli spotrebiteľom dobrovoľne vymienené.

41. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

42. V zmluve je taktiež nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť. Do čiastky 8997,20 eur žalobca bez akýchkoľvek pochybností nezahrnul doplnkové služby, a to poistenie výdavkov vo výške 2,22 eur mesačne. Výška mesačného poplatku za tieto doplnkové služby predstavovala 2,22 eur, čo pri počte 96 mesačných splátok celkovo predstavuje sumu 213,12 eur.

43. Z uzatvorenej zmluvy o hotovostnom úvere zo dňa 4.7.2016 (č.l. 5 spisu) nevyplýva možnosť spotrebiteľa odmietnuť ponúkané doplnkové služby. Podľa predloženého formulára zmluvy o úvere, jeho súčasťou boli i doplnkové služby bez akejkoľvek zmienky o možnosti odmietnutia poplatku za poistenie schopnosti splácať úver. Takto vopred naformulované doplnkové služby nemožno hodnotiť inak ako jednu z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere.

44. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť bola definovaná v ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a rozumel sa ňou súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

45. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vychádzajúc z tohto základného výkladového pravidla, ak zo zmluvy o úvere jednoznačne nevyplýva, že dojednané doplnkové služby nemali charakter služieb, ktoré musel spotrebiteľ uzavrieť, je potrebné vychádzať z toho, že išlo o náklady na doplnkové služby, ktoré bolo potrebné zohľadniť pri celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

46. Vychádzajúc z výšky mesačnej splátky 90,70 eur, vrátane doplnkových služieb a počte splátok 96, celková čiastka, ktorú musel žalovaný zaplatiť, predstavovala sumu 9210,32 eur. Ide teda o sumu vyššiu v porovnaní so sumou 8997,20 eur, uvádzanou v zmluve o úvere. Ak žalovaný pri výpočte RPMN nezohľadnil všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od správne uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navyše, ako už bolo skôr konštatované, v zmluve o úvere nie je správne uvedená ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je nepochybné, že v zmluve musí byť táto čiastka uvedená správne. S nesprávne uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov v neprospech spotrebiteľa s nesprávne uvedenou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

47. Podľa názoru odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie aj k správne záveru o nesprávne uvedenej výške poskytnutého úveru. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v skutočnosti nebola poskytnutá suma 5800,- eur, ale suma 5510,- eur, nakoľko žalobca si čiastku 290,- eur započítal ako poplatok za poskytnutie úveru ešte pred reálnym čerpaním úveru. V rámci predpokladov potrebných pre výpočet RPMN totiž žalobca vychádzal z nesprávnej výšky poskytnutého úveru. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na bod 102 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., cit: „3. Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“

48. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhoveli. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

49. Súd I. inštancie priznal možnosť žalovanému splácať dlh v splátkach po 90 eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Zo zmluvy o úvere zo dňa 4.7.2016, ktorá je predmetom tohto súdneho konania vyplýva, že výška anuitnej mesačnej splátky bola dohodnutá v sume 90,70 eur. Žalobca v podanom odvolaní namietal alternáciu paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu. Súd prvej inštancie priznanie plnenia v splátkach náležite odôvodnil v rozhodnutí majetkovou situáciou žalovaného. Uviedol, že po zhodnotení majetkovej, zárobkovej a sociálnej situácie žalovaného, ako aj vzhľadom na výšku priznanej sumy a vzhľadom na vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu súd povolil plnenie v splátkach. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, plnenie dlhu do troch dní v tejto situácii ako ju žalovaný opísal a preukázal na pojednávaní dňa 30.7.2019 by bolo pre žalovaného devastujúce. Navyše výška povolenej splátky nie je neprimerane nízka a nezasiahne do hospodárskej sféry veriteľa tak nepriaznivo, ako by zasiahla majetkovú sféru žalovaného.

50. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. v jeho napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny.

51. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe absencie/nesprávneho uvedenia náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., odvolací súd nepovažuje za potrebné sa vyjadriť k odvolacím námietkam týkajúcich sa absencie ďalších obligatórnych náležitostí. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998,

sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

52. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).